

Ocsenás Péter Bence

**TEALEVELEK**

Ott van bent, suttogja Tiborné, és a hálószoba ajtajára mutat. András kinyitja az ajtót, meglátja az ágyon fekvő postást, kék hálóing, csukott szem. Az ágy mellé lép, megfogja a csuklót. Végignéz a szobán, a kisasztalon üres pohár és Nemzeti Sport. Az első halottja.

Társa, Bodor őrmester két hete ment nyugdíjba. Ezekkel te is elbír sz már! A szomszéd falvak rendőrei is ott voltak az őrön, gratuláció, taps, aztán Casablanca söröző. András cipelte haza a részeg társát, Bodorné fejcsóválva fogadta őket. Remélem, maga jobb rendőr lesz! Másnap előléptetés, új iroda, a hadnagy megígérte, szerez egy új kollégát, de azóta nem beszélt erről. Az előléptetés óta kétszer riasztották, a feleséget megint megverő Seregihez, aztán a pennys reklámtáblát graffitizó nyolcadikosokhoz.

Visszamegy a konyhába, előveszi a telefonját, megnyitja a jegyzeteket. Szép sorjában! Tiborné az asztalnál ül, komoran mered maga elé. A nővéremnél aludtam, egy órája értem haza, akkor már nem élt. Szegénynek régóta rossz volt a szíve! András leírja, szívproblémák. Szedett rá gyógyszert? Tiborné felemeli a hangját Hogyne szedett volna, napi kettő, reggeli előtt és vacsora után, én adagoltam neki! Tiborné összecsapja a kezét, jajgatni kezd, mi lesz most vele. András felírja, napi kettő. Rezeg a telefonja, Erzsí írt, megnyitja a chatfejet. Hétvégén jó a szüleimnek! Az eljegyzést még nem mondták el senkinek, András nem akart felhajtást a munka miatt, de tudja, a faluban így is hamar el fog terjedni. Ez lesz a második házassága. A második házasság az igazi, az elsőben még tapasztalatlan az ember, elnéz, elfojt, de a másodikba már tiszta fejjel megy. A falunapon ismerkedtek össze, tánc, hazakísérés, csók.

Tiborné a szemét törölgeti, András elrakja a telefont. Részvétem! Ha segítségre van szüksége, szóljon, de a napokban még számíthat rá, hogy meglátogatom. Kilép az udvarra, rágyújt. Nézi az erdőt, a temp-lomtornyot a távolban. A hadnagy segített neki a válasban, pár nap alatt lerendezték a papírokat. Egyik este a munkából nem ment haza, nem bírta felesége sóhajtozását, a hideg kezét, a kávészagú leheletét. Megírta neki, hogy el fog válni, felesége nem írt vissza, de pár nap múlva megjelent az őrön. Nem fogsz ilyen könnyen lerázni! A hadnagynak

kellett lenyugtatnia, rendőrautóban vitték haza. András azóta elkerüli járőrözésnél a templom melletti utcát.

Meglátja Szikszayt, a falu orvosát, görnyedt háttal teker be az udvarra. Nézte a Fradi-meccsset? András a fejét rázza. Háromnullról hozták vissza a bitangok! Vesztettem ötezret. András bólint, elnyomja a cigit. Meghalt a postás. Rossz volt a szíve. Szikszay a ház felé fordul. Úgy emlékeztem, a tüdeje rossz. De meglehet, annyi a betegem, mint a rosseb. Hétvégén jön horgászni? Bemutathatna a kedvesének! András megvonja a vállár. Nem szeret horgászni. Mindketten mosolyognak, aztán elnéznek egymás válla felett. Na, jól van, mondja Szikszay, bemegy a házba. András benéz az ablakon, nézi Tibornét, a lassú mozgulatait, a görnyedt tartását.

A tévé előtt ül, Erzsi a vállának dőlve szuszog. Bárhol elnyomja az álmom, elég neki két perc. Andrásnak kiskora óta gondjai vannak az alvással, egyedül képtelen aludni. Alsós korában az anyja mellé feküdt be, gimi alatt mindig akadt egy lány, akihez mehetett, ha pedig éppen nem volt kapcsolata, a barátainál aludt. Erzsi minden hétvégén a szomszéd faluba utazik a rokonaihoz, olyankor András vitaminokat szed, lefekvés előtt nem iszik, nem eszik, de minden hasztalan. Csörög a telefonja, Erzsi megmozdul, fintorog. A városból hívják, András megkérte a labort, vizsgálják meg a postást. Sűrűn bólogat, leteszi a telefont. Erzsi András combjára teszi a kezét. Ki volt az? András a szőnyegre mered, leveszi Erzsi kezét a combjáról, feláll. A halál oka mérgezés, mondja. Felveszi a csizmáját.

Benéz az ablakon, a konyhában ég a villany. Kopog az ajtón. Bentről székhúzás, libben a függöny. Mit akar már megint? András Tiborné szemébe néz. Ne nehezítsük meg egymás dolgát, jöjjön ki! Tiborné eltűnik az ablakból. Nem csináltam semmit! András lenyomja a kilincset, az ajtó zárva. Ne csinálja itt a fesztivált! Ide akarja csődíteni az egész falut? András hallja a fel-alá csoszogó Tibornét, megfordul, a szomszédnál felkapcsolódik a villany, valahol kutyák ugatnak. Hátralép. Utoljára figyelmeztetem! Újra libben a függöny. Nincs joga fenyegetni! Várjon csak, amíg a fiam hazajön, vele nem fog így beszélni! Tiborné meglátja András fegyverét, jajgatni kezd, eltűnik az ablakból. Lang kilép a szomszéd ház ajtaján, a telefonjával világít. András újra lenyomja a kilincset, vállával próbálja belökni az ajtót, nem enged. Lang belép az udvar kapuján. Mi történt, biztos úr? András megfordul, leinti Langot, előveszi a fegyverét. Bentről köhögés, zihálás, majd halk puffanás. Hagyja már azt a szegény asszonyt, mondja Lang, András az

ablakhoz ugrik, meglátja a földön fekvő Tibornét, fegyverével betöri az ablakot, Lang a fejét csóválja. Bodor nem csinált volna ilyeneket! András Tiborné mellé térdel, megfogja a csuklót. Az udvarban egyre több utcabeli jelenik meg, leskelődnek, valaki videóz. András a test melletti poharat és az üres fehér fiolát nézi.

Leendő apósa mosolyogva mer a levesből, leendő anyósa elé tolja a sót. Erzsí nem várja meg őket, halkan szürcsöl. Andrásnak feltűnt, hogy az eljegyzés óta hízott, főleg a vádliján és a felkarján látszik. Mély levegőt vesz, kezébe veszi a kanalat. A volt feleségével is átesett a közös vacsorán, a szülők ugyanígy néztek rá, de elégedettségük inkább szólt a szakmájának, mint a személyének. Leendő apósa megkérdezi, került-e már életveszélybe. Leendő anyósa rászól, András elmosolyodik. Amikor későn jön haza a kocsmából, szól bele Erzsí. Nevetnek. András megkóstolja a levest, bólint, dicséri. Tudja, hogy az előző kérdés nem az ő féltéséből, inkább lányuk jövőjének féltéséből adódott. Megtörli a száját, a leendő apósa felé fordul. A munkámban mindig benne van a veszély. Érzí a tekintetek mögötti aggodalmat, felhossa a korai nyugdíj lehetőségét és a biztos fizetést. Mosolyognak. Erzsí végez, eltolja a tányért, az apjához fordul. Inkább a falut kéne féltened. Ma mondták a hivatalban, hogy Tokodit is a hétvégén temetik, rossz volt a mája. Lassan nem marad férfi az utcánkban. De ennek legalább András örülhet! Erzsí nevet, apja a fejét csóválja. Mindig mondtam neki, mást se csinált, mint ivott egész nap. András leteszi a kanalat, kérdezni akar, de leendő anyósa rájuk szól, ne az asztalnál. A többiek esznek, András a zsirfoltokat nézi a leves tetején.

Benyit a söröző ajtaján, a kocsmáros a székeket teszi fel az asztalra. Meglátja Andrást, jólesően felsóhajt. Vége valaki! Maga biztos tud valamit, mi ez az örült járvány? Már azt beszélük, hogy a sörbe került valami, de biztosítom, hogy soha nem adnék ki fertőzött sört a kezem közül! András értetlenül néz, a kocsmáros hátralép egyet. Hát maga sem tud semmit! Összecsapja a kezét, jajgat. Tönkre fogok menni! Senki nem mer idejönni, a virágáros már gyilkosnak nevez a hátam mögött! De magának tudnia kell, hogy nem csináltam semmit! Ugye tudja? Andras leinti. Mi történt? A kocsmáros a fejét csóválja. Hol van Bodor? Ő tudni fogja a választ! András dobbant. Beszéljen, vagy bevitetem! A kocsmáros elsápad. Én nem csináltam semmit! Hullanak a törzsvendégeim, először a Seregi, aztán a postás, tegnap meg Trau bácsi! András pár pillanatig a pult mögötti üvegekre mered, aztán kilép a kocsmá ajtaján.

Harangoznak. Lassan vezet, lehúzza az ablakot, beáramlik a meleg levegő. Macskák sütkéreznek az út közepén, az árokban az udvarból kiszökött csirkék. András telefonja rezeg. Egymás után kerülnek ki a posztok a falu Facebook-csoportjában, a plébános szerint ez járvány, az iskolaigazgató szünetet rendelt el, a polgármester azt mondta, mindenki nyugodjon le a fenébe. András leállítja a motort, kinyitja az ajtót, az ülésnek dönti a fejét. Erzsi szabadságot vett ki, a mai napon többször is hívta, de András nem vette fel. Az eljegyzésnél mondta, lesz pár alkalom, amikor nem lesz ideje rá. Erzsi nem mondott semmit, csak mosolygott. Megint csörög a telefonja, ezúttal a hadnagy. András pár pillanatig nézi a nevet, aztán felveszi. A hadnagy sóhajt. Megőrült ez a kurva falu, András! Már Bodor is.

A koporsót nézi, hallgatja a pap egyhangú beszédét. Az egész falu tiszteletét teszi a temetésen, a szomszéd falu rendőrei is eljöttek. Két férfi lép a sír mellé, homlokuk izzadt, erőlködve engedik le a koporsót. András elfordul, az emberek között járkal, fekete szoknya, harisnya, átizzadt ing, nyakkendő. Két férfi egymásnak sugdos. Azt mondják, rossz volt a gyomra. András megáll Erzsi mellett. Erzsi a vállára teszi a kezét. Jól vagy? András nem válaszol, észreveszi Bodornét. Áll a sír előtt, lehajtott fej, görnyedt hát, összekulcsolt kéz, nézi a koporsót, mintha látná a benne fekvő férjét. Erzsi mondani akar valamit, de nem szól, elhúzza a kezét. Némán állnak egymás mellett.

András a ház felé fordul, nem lát senkit, visszadől az ülésre. Három napja követi Bodornét. Reggel a piacon vásárol, napközben az udvaron köt, este a tévé előtt ül. Felsőhajt, a hátsó ülésről Győri Édest vesz a kezébe. Erzsit a temetés óta nem látta. Többször is csörgött a telefonja, de csak nézte a villogó nevet, hallgatta a csengőhangot, nem volt kedve felvenni. Ropogtat, közben a visszapillantó tükröt nézi. Az első éjszaka egyáltalán nem aludt, a másodikon sétált, aztán bekapcsolta a rádiót, podcast, a harmadikon pár órára sikerült elszenderedni. Arra is gondolt már, hogy feleslegesen vár itt, Bodor is nevetne, ha látná, a feleségét figyelni. Mély levegőt vesz, hátradönti a fejét.

Reggel ötkor meglátja Bodornét. Még mindig feketét visel, kilép az ajtón, a kapuhoz siet, az erdő felé fordul. A fák között Sereginé tűnik fel. A kapunál sutyorognak, Bodorné átad valamit, Sereginé egyből a zsebébe teszi, megölelik egymást. Egyszerre fordulnak meg, Bodorné vissza a házba, Sereginé vissza az erdei útra.

Mély levegőt vesz, megérinti a fegyverét. Sereginé számtalan találkáját figyelte ki, mind hajnalban, csak asszonyokkal, kint a kapunál,

suttogva, görnyedt háttal, párnák fehér fiolát nyomott a kezébe. Kihúzza magát, kopog. Bentről csoszogás, nyílik az ajtó. Sereginé végigméri, nem mond semmit, megfordul, bemegey a házba. András követi. Hideg konyha, ecetszag, fekete terítő. Sereginé kimegy a spájzba, kulcszörgés hallatszik. Visszajön, kezében tálca. Még meleg! András a poharat nézi, benne a barna folyadékot. Felemeli, beleszagol, nem érez semmit. Tudok mindent! Sereginé értetlenül néz, András gúnyosan mosolyog. Megérte a sok halott? Sereginé arca lassan fintorba vegyül, szeme felvilan. Ha tudná, milyen ember volt az én uram valójában! Pár pillanatig némán nézik egymást, aztán András az ajtóhoz lép. Sereginé megigazítja a kendőjét, mintha András ott sem lenne, kimegy az udvarra, magától ül be az autóba.

Az asztalnál ül, Erzsi teát főz. András a nyomozásról beszél, a hadnagyról, aki szerzett egy új kollégát, a szabadságáról, pár napig itthon lesz. Erzsi nem mond semmit, sípolás, leveszi a tűzről a vízforralót. A szekrényből poharat vesz elő, teafiltert dob bele, ráönti a meleg vizet. András Erzsi mozdulatait figyeli. Tényleg nem tudtam felvenni a telefont! Erzsi az asztalra teszi a poharat, nem néz Andrásra. Tévézek. Bemegey a nappaliba. András követi a tekintetével, felemeli a poharat.

Megáll a keze. Nézi a barna folyadékot, az apró tealeveleket. Pár pillanatig az asztalra mered, aztán feláll, kiönti a teát.

Bemegey a nappaliba, Erzsi vállának dől. Lehunyja a szemét, csak pár perc, és elnyomja az álom.

*Forrás, 2024/10.*